SADAŠNJA ISTINA

IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE

SVETA BIBLIJA

POSVETI IH SVOJOM ISTINOM

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 17. **LONDON, ČETVRTAK, 06. LIPANJ, 1901.** **Br. 23.**

ZAKON ŽIVOTA

SEDMA ZAPOVIJED 1. DIO

ELET G. WAGGONER

REDOSLED ZAPOVESTI

SADA dolazimo do sedme zapovesti, „Ne počini preljubu“. Pre ulaženja u detaljnije razmatranje nje, vredelo bi razmotriti njeno mesto među deset. Da li je čitaocu ikada palo na pamet da redosled zapovesti nije slučajan? To sigurno ne može biti, i svakako mora postojati lekcija za nas u njihovom rasporedu. Ne možemo znati sve što postoji u tome, ali će se svakako isplatiti proučavanje.

Prva otkriva Boga u njegovom suštinskom atributu kao Spasitelja; „Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. Nemoj imati drugih bogova preda mnom“. On je jedini Bog, zato što je on jedini koji može spasiti. „Ja, ja sam Gospod, i osim mene nema spasitelja.“ Isa. xliii 11.

Druga prirodno raste iz ove, jer „nemaju znanja oni koji podižu drvo svoga rezanoga lika i mole se bogu koji ne može spasiti“.

Onda imamo, u trećoj, svetost i silu Božjeg imena. Ne treba da se klanjamo rezanim likovima, koji su ništavilo, već da uzimamo njegovo ime, i imamo uverenje da ga nećemo uzimati nizašta, ili „uzalud“. Ona obezbeđuje sve ono što on sam jeste.

Četvrta zapovest otkriva ime, „jer čudesna dela tvoja objavljuju da je blizu ime tvoje“. Ona pokazuje da je Gospod na delu i na počinku; i kada razumljivo vidimo njegova dela, saznajemo njegove puteve, i ulazimo u njegov počinak.

Od razmišljanja o Bogu kao Stvoritelju, dalje smo dovedeni da ga razmotrimo kao Oca. On je Univerzalan Otac, a ljudsko roditeljstvo je otkrivanje Boga koji deluje kroz telo. Iz časti koju dugujemo našim roditeljima, treba da saznamo poštovanje dužno Bogu, Vrhovnom Ocu svih.

Pošto je život prenet sa oca na sina Božji život, šesta zapovest je osmišljena da čuva njegovu svetost.

Onda dolazimo do sedme zapovesti, koja takođe naglašava svetost života u pokazivanju da se mora održavati čistim i nepokvarenim. Božji život je sama jednostavnost. Ovo se vidi u najobičnijim stvarima preko kojih nam on prenosi život, poput vazduha i vode. Apostol Pavle kaže: „Bojim se da se nekako, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, tako ne pokvare vaše misli i ne odvrate od jednostavnosti koja je u Hristu.“ 2. Kor. xi 3. Evin greh je bio prvi slučaj preljube, i svi specifični činovi preljube od tog vremena su bili samo izdanci toga. Ona je napustila jednostavno zbog komplikovanog; prav put pravednosti i života, za lavirint greha i smrti.

POČETAK ZLA

NIJE neophodno za nas to da se zadržavamo na težim oblicima kršenja ove zapovesti; oni su generalno smatrani ne samo kao gresima, već i kao zločinima, kao prekršajima protiv čestitosti. Da li je teže kršenje ove zapovesti gore od kršenja drugih Božjih zapovesti samo Bog zna; ali jedna stvar je sigurna, a to je da je „zapovest krajnje široka“. Ljudi je generalno smatraju kao da zabranjuje kulminaciju greha, dok se ona posebno bavi sa njegovim početkom.

Hristove reči u propovedi na gori, pokazuju duhovnost zapovesti: „Čuli ste da je preko starih rečeno: ‘Ne čini preljubu!’ Ali ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu, u svome srcu već učinio preljubu s njom.“ Hrist nije dodavao ništa na zapovest koju je on sam dao; otkrivao je njenu širinu i dubinu. Njegov govor je bezuslovan i neograničen. Zapovest je prekršena nečistom mišlju ili pogledom, ne samo na ženu koja nije nečija žena, već i na bilo koju ženu kako god. Požudna misao je preljuba. Iz zapovesti kao što je uveličana Hristovom izjavom o njoj, vidimo da preljuba može postojati čak i unutar bračnog odnosa, jer taj odnos ne posvećuje požudnu misao i nečisto delovanje.

INSTITUCIJA BRAKA

SAM Bog je uspostavio brak na početku. Kada je Bog stvorio čoveka, stvorio je muško i žensko, i dao im vlast, govoreći, Budite plodni i množite se i podložite i ispunite zemlju. Post. i 27, 28. To je bilo još pre nego što je Šabat dat. Šestog dana, je Bog stvorio čoveka, poslednje od svih njegovih dela. Sve životinje su dovedene pred njega za njega da ih imenuje, ali među njima nije pronašao pomoćnika koji je bio prikladan (pogodan) za njega. Nije bilo nikoga ko može biti drug za

njega. Tako je Bog uzeo rebro sa njegovog boka, koje je ugradio u ženu, i doveo je njemu, i, prepoznavši svoj pandan, Adam je rekao, „To je sada kost od mojih kostiju i meso od mesa mojega: neka se zove 'ženom', jer je iz muža bila uzeta. Zato će čovek ostaviti svoga oca i svoju majku i prionuti uz svoju ženu; i biće oni jedno telo".

Bilo je to nakon što je zajednica muškarca i žene blagoslovena od Boga, i zapovest da se umnože je data, da je „Bog pogledao sve što je načinio, i gle, bilo je iznad svega dobro. I bilo je veče, i bilo je jutro: dan šesti". Post. i 31. Onda je došao Šabat, sedmi dan, koji je Bog blagoslovio za čovekovo dobro. Ove dve institucije, brak i Šabat, dolaze iz Edena, i pripadaju Edenu. U braku, baš kao i u Šabatu, imamo ono što nas, ispravno shvaćeno, dovodi bliže Bogu u njegovom delovanju nego bilo šta drugo.

Pravi brak dovodi ljude u blisku vezu sa Gospodom, čineći ih partnerima sa njim u njegovom delu. U njemu imamo otkrivanje Hristove tajne u njegovoj zajednici sa crkvom. Apostol Pavle, nakon što je citirao reči nađene u drugom poglavlju Postanka, „Biće jedno telo", dodaje, „Ovo je velika tajna, ali pričam u pogledu Hrista i njegove crkve". I on kaže da muževi trebaju voleti svoje žene, ako što je takođe Hrist voleo crkvu, i da muž treba hraniti i negovati ženu, baš kao i Gospod crkvu. „Jer mi smo udovi njegovog tela, njegovog mesa, i njegovih kostiju." Ef. v 22, 23. Brak je osmišljen da nas uči Hristovoj spasonosnoj zajednici sa nama; ali je institucija bila toliko izopačena, da kao opšta stvar ona nije pravo otkrivanje Hrista. Moramo naučiti od Hrista šta brak treba da bude, i onda će nam to zauzvrat otkriti više o Gospodu nego što smo mogli znati bez toga.

„ORGANIZOVANJE BRAKA"

KAKO bi razumeli istinu o bilo čemu, moramo otići na početak toga. Kada su učenici postavili Isusu pitanje u pogledu braka i razvoda, upućujući na određene propise koji su dati od Mojsija, Isus je rekao da su ti bili zbog tvrdoće njihovih srca, „ali od početka nije bilo tako"; i onda je citirao zapis u Postanku.

Često čitamo u novinama da je „brak bio *organizovan*" između određenih osoba. Sada ako bismo tačno znali kako brak treba da bude organizovan, moramo otići do zapisa o onima koje je Bog isplanirao i kontrolisao. Kada je Bog hteo da obezbedi drugaricu za Adama, stvorio je ženu, i „doveo ju je čoveku". Ovde nije bilo greške; par je bio stvoren jedno za drugo, i oboje su prepoznali činjenicu, i bili zadovoljni.

Još jedan upadljiv primer je pronađen u slučaju Isakovog braka. On je bio dete obećanja, naslednik obećanja datog Avramu, i njegov život je bio u skladu sa ovom činjenicom. Imao je četrdeset godina, ipak čak ni u tom dobu nije izabrao ženu za sebe. Čak ni navodne hrišćane nije bilo sramota da se upuste u jeftinu duhovitost na račun Isaka, govoreći da ne bi trebali da vole da njihovi roditelji biraju za njih; ali mora biti zapamćeno to da Avram nije izabrao ženu za Isaka. Sam Bog je birao.

Pročitajte prelepu priču u dvadeset četvrtom poglavlju Postanka. Avramov prokušani sluga, koji je imao istu veru kao njegov gospodar, poslat je u potragu za onom koju je Bog izabrao za Isaka. Kada je sluga rekao, „A šta ako ta žena neće hteti poći za mnom", Avram je odgovorio, „Gospod, pred kojim hodam, poslaće s tobom svoga anđela i učiniće uspešnim tvoj put". I tako je bilo. I nakon putovanja od velike udaljenosti, sluga je stao kod bunara, i pomolio se Gospodu da mu pokaže koja od devojaka koje su došle da zahvate vodu je bila ona za sina njegovog gospodara. On se nije molio naglas, već je govorio u svom srcu, i čak i pre nego što je završio molitvu, znak koji je tražio je odobren.

Cela stvar je organizovana od Gospoda, i Rebekini rođaci, kao i sama Rebeka, prepoznali su činjenicu. Rekli su, „To dolazi od Gospoda. Mi ti ne možemo reći ni dobro ni loše. Evo, Rebeka je pred tobom; uzmi je i idi, i neka bude žena sinu tvog gospodara, kao što je Gospod rekao". I Rebeka, kada je upitana da li bi odmah išla, rekla je, „Poći ću". Onda je povratno putovanje obavljeno, i sluga je rekao Isaku sve stvari koje je uradio, i Isak ju je uveo u šator svoje majke Sare, i uzeo je Rebeku, „i ona je postala njegova žena, i on ju je voleo".

„A mi smo, braćo, kao što je bio Isak, deca obećanja." Da; takođe kao što je Adam bio, mi smo nova stvorenja. Prema tome, u ova dva slučaja imamo sliku pravog hrišćanskog braka, takvog braka kakav će biti efikasna zaštita protiv kršenja sedme zapovesti.

KO ĆE IZABRATI?

MEĐUTIM neko će reći, „Kako je nezadovoljavajuće, da se nema udvaranje, da se nema vođenje ljubavi, prethodno". Pa, zadovoljstvo celog nečijeg života nakon braka je daleko bolje nego malo kratkog zadovoljstva pre. „Udvaranje" i „vođenje ljubavi" su izrazi koji ne treba da budu korišćeni među hrišćanima. Ljubav ne može biti *vođena*, jer je ona od Boga, i postojala je od večnosti. Možemo mu samo dopustiti da je izlije u našim srcima svojim Svetim Duhom. Ko god pokuša da vodi ljubav može proizvesti u najboljem samo falsifikat. A gde je Bogu dopušteno da usmerava i nagoveštava svoj izbor, nema potrebe za udvaranjem. Mnogo slušamo o jeresi, što znači, birati za sebe. Bog je jedini koji ima mudrost i pravo da bira. Onaj koji bira za sebe, bilo u stvarima braka ili u bilo čemu drugom, je pravi jeretik. Takvo postupanje pokazuje nepoverenje u Boga; to je u stvarnosti kršenje prve zapovesti.

Kada Pisma kažu da je žena stvorena za muškarca, ne treba samo da razumemo da su žene uopšteno stvorene za muškarce, već da kao i u slučaju Adama i Eve, Bog koji zna kraj od početka, i koji zapisuje naše udove u svoju knjigu čak i pre nego što su oblikovani, i koji ima određenu svrhu za svakog pojedinca koji je rođen, pruža za svakog čoveka pomoćnika, i jednako sigurno će spojiti dvoje ako će imati strpljenje da čekaju, kao što je doveo Evu Adamu, i Rebeku Isaku. A ako su oboje u njemu, prepoznaće njegov izbor, i pronaći će svoju sreću u njemu.